

+ **τεισπερίδες**, αἱ. 'Απρ. 4 'Απρ. 95.
τείνη, ἡ. (χημ.) Σπυρ. Σούγκρ. ἐν Πλά-
 των 85.—'Αστυ 3 'Οκτ. 94.
 + **τειογνώσται**, οἱ. Προμ. 7 Σεπτ. 92.
 + **τειόδενδρον**, τό. 'Απρ. 20 Αὐγ. 96.
 + **τειοδόχη**, ἡ κοινῶς τσαίερα. 'Αστυ 1
 Δεκ. 90, ἐν ἐπιφυλ.—'Αγ. Βλ. λ. 97.
 Πρβλ. θειοδόχη.
 + **τειοέμποροι**, οἱ. «'Εφ.» 12 'Απρ. 91.
 + **τειοκαπηλεῖα**, τά. 'Απρ. 21 'Ιουλ. 94.
 + **τειοκάπνισμα**, τό διὰ σιγαρέτων κα-
 τεσκευασμένων ἐκ τῶν πρασίνων φύλλων
 τοῦ τειοδένδρου. 'Απρ. 20 Αὐγ. 96.
τείον, τό. Γαλ. thé. 'Αν. Πολυζ. 59.—
 Θ. Γ. 'Ορφ. 70.—'Αγ. Βλ. λ. 97.
 + **τειοπαραγωγὴ**, οἱ. «'Εφ.» 12 'Απρ.
 91.—'Απρ. 13 Μαΐου 96
 + **τειοποσία**, ἡ. 'Αγ. Βλ. λ. 97.—'Ιδε
 καὶ τεοπόσιον.
 + **τειοποτεῖν**. τειοποτοῦντες. 'Απρ. 11
 Νο. 98.
 + **τειοποτεῖον**, τό. 'Απρ. 1 'Ιαν. 97 καὶ
 23 Μαρτ. καὶ 24 'Οκτ. 98.
 + **τειοπότρηα**, τά. 'Αστυ 2 'Απρ. 95,
 ἐν ἐπιφυλ.
τειοσπότης, ὁ. 'Αγ. Βλ. λ. 97.
 + **τειοπωλεῖον**, τό. Ε. Ν. Γ. ἐν 'Ομήρω
 78.—Γ.Σ.Φραγκοῦδ. ἐν 'Απρ. 1 Φεβρ. 96.
 + **τειοφόρος**, 2. (τράπεζα.) 'Απρ. 2 Δε-
 κεμβρ. 89.
 + **τειοφυτεῖα**, ἡ. 'Απρ. 27 'Ιουλ. 94.
 + **τειόχρους**, 2. 'Ελλην. γεωργία 89.
 + **τειόχυτρα**, ἡ. 'Απρ. 14 'Ιουν. 95.
τειχαναδάτης, ὁ. 'Α. Π. 'Ραγχ. 75.—
 Πρβλ. τὸ ἐξής.
τειχοβάται, οἱ. Σπ. Τρικούπ. 60.
τειχοκίστη, ἡ. κίστη τηλεβολοστασίου,
 ἢ κίστη ἐκδρονταίου. Γρ. Χαντσ. 47.
τειχοκλεισμένος. μτχ. 'Ιω. Καρασ. 67.
τειχόκτιστος, ὁ. Δ. 'Αλεξανδριδ. 07.
τειχολαμπιτήρ, ὁ. Γαλ. rechaud de rom-
 part. Γρ. Χαντσ.
τειχοπολεῖν. τειχοπολοῦντες ἔφηβοι. Θ.
 'Αφεντ. 87.
τειχοπούραυλοι, τειχικοί πόραυλοι, οἱ.
 Γαλ. fusils de rempart. 'Όνομ. ναυτ. 58.—
 'Αγ. Βλ. λ. 97.
τειχόρδινος, ῥινόκερος, ὁ. Εὐρ. ἔραν.—
 Προμ.—'Ιδε τοιχ ὄρ.
τειχοσταφής, 2. (φρούριον. θεῶ ἐπὶ νο-
 μιμάτων.) 'Α. Π. 'Ραγχ. 75.—'Ιω.
 Ν. Σβορ. 90.
τεκμηριακός, 3. Λεξ. νομοτεχν. 40.
τεκναγωγία, ἡ. (ὁμοῦ μετὰ τοῦ παιδα-

δαγωγία.) 'Αλφας ἐν 'Απρ. 24 Φεβρ. 94.
τεκνοβολία, ἡ. κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ κοι-
 νοῦ ῥήμ. γενεοβολῶ.) 'Απρ. 23 'Ιουλ. 92.
τεκνοθετέω-ῶ. Στ. Ἐέν. ἐν Βρετ.
 ἀστ. 11 Μαρτ. 92.
τεκνοῤῥοφῶν Κρόνος, ὁ.
τεκνότης, ἡ. 'Απρ. 11 Σεπτ. 97.
τεκνοφονία, ἡ. Χρυσάλ. 64.
τεκτονισμός, ὁ. ἡ κοινῶς φαρμασσονία
 καὶ φραμασσονία. «'Εφ.» 13 Σεπτ. 92.—
 'Αγ. Βλ. λ. 97.—'Αστυ 11 Φεβρ. 97.
 —'Απρ. 9 Μαρτ. 98.
τελαμωνοκόσμητος, 2. (χιόνια.) Σκαρλ.
 Βυζ. 62.
τελαμωνοποιία, ἡ. Στ. Ἐέν. 88.
τελαμωνιώδη γένεια τὰ φωκαίνης. Πανδ.
 52.
 + **τελεδοκάθιστον** μαυροζοῦμι, τό. (1)
 'Ελλην ἐν 'Απρ. 5 Νο. 92.
τελαγγοεικτασία, ἡ. (χειρουργ.) 'Ιω.
 'Ολ. 53.—Θ. 'Αφεντ. 54.
 = **τελεανθές** φυτόν, τό. Σχ. Λεβ. λ. 61.
τελειοδιδάκτος, 2. 'Ελ. κώδ.—Κ. 'Ασ.
 62.—Ν.Κοντ. λ. 89.—'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελειόμοναχος, ὁ μετὰ δοκιμασίαν βα-
 λῶν μετάνοιαν. Σχ. Λεβ. λ. 61.
τελειοσημῖσμος, 2. Π. Βράτλ. 57.—
 Δ. Ι. Μαυροφ. 61.—Κ. 'Ηρ. Βασ. 66.
 'Ιω. Σούτσ. 69.—Ν. Κοντ. λ. 89.—
 'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελειοποιησιμότης, ἡ. Γαλ. perfecti-
 bilité. 'Εφ. τοῦ λαοῦ 3 'Ιαν. 52.—Δ.
 Νικολ. καὶ Χ. Γρηγ. 68.—Τὴν λέξ.
 perfectibilité καὶ ἄλλας τοιαύτας, ὡς καὶ
 τὰς dégenérescent, détromper, désabuser
 κττ. θεωρῶν ὁ λεξικογράφος Σκαρλ. ἐν
 ἔτει 1846 δυσμεταφράστους τὰς περιφρα-
 ζεν, οὕτω καὶ τῷ 1856. Οἱ μετ' αὐτὸν
 ἐχώρησαν θαρραλεώτερον, εἰ δὲ καλῶς ἢ
 κακῶς ἢ μόνον ἀνεκτῶς, ἄλλος λόγος.—
 Πρβλ. καὶ τελειοποιητικότης.
τελειοποίησις, ἡ. 'Αδ. Κορ. 21 καὶ 30.
 —Σκαρλ. λ. 56.—'Αγ. Βλ. λ. 71.—
 Ν. Κοντ. λ. 89.
τελειοποιητέος, 3. Γ. Α. 'Ράλ.
τελειοποιητής, ὁ. Γ. Αἰνιάν.—Λ.
 Μπέλ. ἐν 'Απρ. 11 Νο. 94.
τελειοποιητικός, 3. 'Αδ. Κορ.—Π.
 Βράτλ. 71.—'Α. 'Αθανασιάδ. 93.
τελειοποιητικότης, ἡ. Θ. Πατάξ. 49.—
 'Ιωσφ. ἐπισηθῆ ἡ λέξ. κατὰ ἀλλοίαν πως
 ἔνοιαν τῆς τελειοποιησιμότητος.
τελειοπολίτης, ὁ. (τῆς 'Ακαδημαϊκῆς
 πολιτείας.) 46.

